

L.dz.: 92/PIT/2020

Warszawa, 3 czerwca 2020 r.

Sz. P. Adam Abramowicz
Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców
Biuro Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców,
ul. Wilcza 46
00-679 Warszawa

Szanowny Panie Rzeczniku!

Działając w oparciu o uprawnienia oraz zadania Rzecznika MŚP wynikające z ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców, ze szczególnym uwzględnieniem podstawowego zadania Rzecznika jakim jest stan na straży praw mikroprzedsiębiorców, w tym ich słusznego interesu, wnosimy o podjęcie interwencji w Polskim Funduszu Rozwoju S.A. w zakresie wątpliwości oraz problemów powstałych w toku realizacji programu „Tarcza Finansowa Polskiego Funduszu Rozwoju dla Małych i Średnich Firm”. Dla zapewnienia pewności praw i obowiązków przedsiębiorców w toku wskazanego programu wnosimy o podjęcie działań mających na celu uzyskanie od PFR S.A. jednoznacznego stanowiska w zakresie prawidłowej reprezentacji przedsiębiorcy w toku ubiegania się o subwencję finansową oraz późniejszego potwierdzenia prawidłowości złożonego pełnomocnictwa oraz stanu związania umową.

W toku realizacji programu Tarczy Finansowej dla MŚP, aby uzyskać niejednokrotnie kluczowe dla utrzymania działalności środki, przedsiębiorcy zobligowani byli do złożenia wniosków

poprzez systemy bankowości elektronicznej. Narzucona przez regulamin programu procedura ustanowiła wyłącznie jedną ścieżkę ubiegania się o uzyskanie subwencji finansowej, co też uniemożliwiało jakiegokolwiek inne czynności oraz formy w tym zakresie, polegające chociażby na złożeniu dokumentów w formie pisemnej (np. z podpisami notarialnie poświadczonymi). W rezultacie koniecznym było złożenie wniosków w oparciu o formularze dostępne w systemie bankowości elektronicznej, który niejednokrotnie wykazywał niezawinione przez przedsiębiorców błędy i nieprawidłowości. Jako przykłady można tu podać chociażby:

- nieprawidłową ujmowanie obrotów gospodarczych dla podmiotów niebędących podatnikami VAT oraz podatnikami VAT rozliczającymi się w procedurze VAT-marża
- interpretowanie przez system posiadanej przez płatnika nadpłaty składek na ubezpieczenia społeczne jako zaległości, powodujące notoryczne odrzucanie wniosków mimo spełnienia warunków uzyskania subwencji.

W rezultacie funkcjonowania niedoskonałego systemu rozpatrywania wniosków w połączeniu z niejednokrotnie niejasnymi oraz niejednoznacznymi zapisami regulaminu programu prowadziło oraz dalej prowadzi do nieuzyskania przez wnioskodawców należnej im pomocy.

Kluczowym zagadnieniem, które jest objęte zakresem wnoszonej interwencji jest kwestia reprezentacji oraz walidacji pełnomocnictwa dla beneficjentów, którzy subwencję otrzymali na podstawie decyzji pozytywnych (w części lub w całości). Jest to problem, którego rozwiązanie jest jednoznacznie niezbędne dla dalszego, niezaniepokojonego funkcjonowania przedsiębiorców będących beneficjentami Tarczy Finansowej.

Składanie wniosków oraz proces zawarcia umowy przeprowadzany był, jak już wskazano, w oparciu o system bankowości elektronicznej. System ten w praktyce nie dopuszczał możliwości opatrzenia wniosku podpisami więcej niż jednej osoby w sposób zgodny z reprezentacją danego wnioskodawcy. W rezultacie znacząca część wniosków

a prawdopodobnie nawet ich większość, została złożona w oparciu o nieprawidłową reprezentację.

Nieprawidłowa reprezentacja, będąca wynikiem niezawinionego przez przedsiębiorców sposobu ukształtowania procedury składania wniosków, może potencjalnie stanowić przyczynę konieczności zwrotu subwencji jako nienależnej i przyznanej na podstawie nieprawdziwego oświadczenia o prawie jednoosobowej reprezentacji wnioskodawcy.

Istnienie wątpliwości w tym zakresie powinno zostać w sposób trwały wyeliminowane ponieważ budzi szczególne obawy przedsiębiorców z uwagi na ryzyko konieczności zwrotu w przyszłości środków. Otrzymane subwencje przybierają duże kwoty i zaistnienie obowiązku zwrotu takich wartości przedłożyłoby się na utratę płynności finansowej a w rezultacie poważne konsekwencje mogące prowadzić do upadłości przedsiębiorcy.

Istnienie w ramach kluczowego dla funkcjonowania przedsiębiorstw programu pomocowego tak istotnych niejasności godzi w słuszny interes przedsiębiorców, poprzez stwarzanie stanu niejednoznaczności w zakresie ich praw i obowiązków.

Z uwagi na brak oficjalnego wyjaśnienia opisywanego problemu ze strony PFR S.A. zasadnym jest wystąpienie o obranie przez podmiot prowadzący program stanowiska i wyjaśnienia w zakresie prawidłowej reprezentacji, składania pełnomocnictwa oraz potwierdzania go po złożeniu wniosku i zawarciu umowy.

Oficjalne stanowisko PFR S.A. powinno w sposób trwały dać przedsiębiorcom pewność co do faktu prawidłowości złożenia wniosku oraz stanu związania umową, który nie zostanie później podważony.

Stąd też wnosimy o podjęcie przez Rzecznika działań w celu uzyskania od PFR S.A w opisanym powyżej zakresie wyjaśnień, w szczególności formie odpowiedzi na następujące pytania:

1. Czy złożenie przez osobę umocowaną, która nie przedłożyła w chwili składania wniosku stosownego pełnomocnictwa z uwagi na brak technicznej możliwości, będzie przez PFR (lub

działający w jego imieniu bank) interpretowane jako nieprawdziwe oświadczenie w rozumieniu regulaminu, stanowiące podstawę zwrotu świadczeń?

2. Czy dostarczenie do właściwego dla wnioskodawcy banku pełnomocnictwa zgodnego z wzorem z załącznika nr. 2 do Regulaminu, po zawarciu umowy subwencji, będzie traktowane jako potwierdzenie z mocą wsteczną umocowania osoby składającej wniosek do wszystkich czynności wymienionych w jego treści?
3. W wypadku pozytywnej odpowiedzi na pytanie nr. 2 – czy przedkładane pełnomocnictwo w formie innej niż pisemna z podpisami notarialnie poświadczonymi albo z kwalifikowanym podpisami elektronicznymi będzie wywoływało tożsame skutki walidacji dokonanych czynności?
4. W jakim okresie po zawarciu umowy możliwe jest potwierdzenie umocowania osoby składającej wniosek do działania w roli reprezentanta wnioskodawcy w sposób opisany powyżej?

Z uwagi na skalę realizowanej pomocy (zgodnie z informacją PFR z dnia 28 maja z pomocy skorzystało ponad 207 tysięcy podmiotów) zasadnym jest stwierdzić, że zaistniały problem dotyka bardzo szerokiego grona przedsiębiorców i stanowi problem systemowy.

Dlatego też organem najwłaściwszym do wyjaśnienia sytuacji a przez to do działania w obronie witalnego interesu przedsiębiorców jest właśnie Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców.

Łączę wyrazy szacunku

Paweł Niewiadomski

Prezes